

ÎNCHEIERE

26 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Galina Stratulat
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandr Stanev,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu
Răspundere Limitată „Kirsan-Invest” împotriva lui Andrei Dumbrava și Alexandr
Stanev cu privire la exercitarea dreptului de ipotecă, evacuare și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 4 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Alexandr Stanev și s-a menținut hotărârea 4 iulie
2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă :

La 17 ianuarie 2017 SRL „Kirsan-Invest” a înaintat cerere de chemare în
judecată, concretizată prin cererea din 30 mai 2017 (vol. I, f.d. 59-60), împotriva
lui Andrei Dumbrava și Alexandr Stanev prin care a solicitat:

- evacuarea tuturor persoanelor și bunurilor din bunul imobil situat în mun.
Chișinău, str. P. Zadnipru 16, ap. 18;

- transmiterea silită în posesia SRL „Kirsan-Invest” a bunului imobil ipotecat
situat în mun. Chișinău, str. P. Zadnipru 16, ap. 18, ce aparține cu drept de
proprietate lui Alexandr Stanev, pentru comercializarea și stingerea datoriei în
mărime de 37 590,47 de euro;

- încasarea de la Alexandr Stanev în beneficiul SRL „Kirsan-Invest”, cu titlu
de cheltuieli de judecată, a sumei de 26 223,29 de lei pentru achitarea taxei de stat,
150 lei cheltuieli pentru citarea publică și 6 000 lei cheltuieli pentru asistență
juridică, iar în total suma de 32 373,29 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 19 februarie 2015, între SRL „Kirsan-
Invest” și Andrei Dumbrava a fost încheiat contractul de împrumut nr. 0438/C.

Conform contractului menționat, societatea reclamantă s-a obligat să-i acorde
lui Andrei Dumbrava un împrumut în sumă de 18 370 euro, care urma a fi
rambursat începând cu data de 19 martie 2015, iar Andrei Dumbrava s-a obligat să

achite datoria și dobânda aferentă, în conformitate cu prevederile contractuale și cu graficul de rambursare a împrumutului.

În scopul garantării obligațiilor contractuale, la data de 20 februarie 2015 a fost încheiat acordul adițional nr. 1 la contractul de ipotecă nr. 1041 din 20 februarie 2014, în conformitate cu care Alexandr Stanev a garantat cu ipotecă, și anume, cu apartamentul situat în mun. Chișinău, str. P. Zadnipru 16, ap. 18, asumându-și obligația să răspundă ca debitor ipotecar față de împrumutătorul SRL „Kirsan-Invest” pentru neonorarea obligațiilor stipulate în contractul de împrumut nr.0438/C din 19 februarie 2015.

Societatea reclamantă a invocat că pârâtul Andrei Dumbrava a acumulat o datorie la contractul de împrumut menționat și, în mod intenționat, se eschivează de la onorarea obligațiilor contractuale.

Despre neexecutarea obligațiilor contractuale pârâtul și debitorul ipotecar au fost somați prin scrisoare recomandată, însă nu au întreprins nici o măsură în vederea stingerii datoriei acumulate.

Astfel, în temeiul art. 30 și 31 din Legea cu privire la ipotecă nr. 142 din 26 iunie 2008, la 25 octombrie 2016 creditorul ipotecar a notificat debitorul ipotecar despre inițierea procedurii privind executarea dreptului de ipotecă, iar la 24 noiembrie 2016 a înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău preavizul de executare a dreptului de ipotecă.

Prin hotărârea din 4 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Kirsan-Invest” împotriva lui Andrei Dumbrava și Alexandr Stanev.

S-a transmis în posesiunea SRL „Kirsan-Invest” bunul ipotecat, apartamentul nr. 18 din str. P. Zadnipru, 16, mun. Chișinău, ce aparține cu drept de proprietate lui Alexander Stanev, pentru comercializare și stingerea datoriei pe contractul de împrumut nr. 0438/C din 19 februarie 2015, cu evacuarea silită a lui Alexandr Stanev, împreună cu alte persoane și bunurile acestora din apartamentul menționat.

S-a încasat de la Alexandr Stanev, în beneficiul SRL „Kirsan-Invest”, cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 26 223,29 de lei ce rezultă din achitarea taxei de stat, 150 de lei cheltuielile pentru citarea publică și 6 000 lei cheltuielile pentru asistență juridică, iar în total suma de 32 373,29 de lei.

În susținerea soluției adoptate, instanța de fond a reținut că în conformitate cu prevederile pct. 9 lit. b) din contractul de ipotecă nr. 1041 din 20 februarie 2014, creditorul ipotecar are dreptul să ceară executarea anticipată a obligațiilor garantate prin ipotecă și repararea prejudiciului cauzat, precum și, să urmărească bunul ipotecat în modul stabilit de lege, în cazul neexecutării de către Andrei Dumbrava și Alexandr Stanev, în volum deplin și în termenul stabilit, a obligațiilor conform contractului de împrumut indicate în pct. 1 al Contractului de ipotecă.

Astfel, instanța a conchis că acțiunea este întemeiată deoarece debitorul Andrei Dumbrava nu și-a îndeplinit obligațiunile asumate prin contractul de împrumut nr. 0438/C din 19 februarie 2015 și nu a achitat datoria față de creditorul SRL „Kirsan-Invest”, iar debitorul ipotecar Alexander Stanev nu a transmis benevol în posesia creditorului bunul ipotecat pentru a fi vândut, conform contractului de ipotecă nr. 1041 din 20 februarie 2014.

La 23 august 2017, Alexandr Stanev a declarat apel împotriva hotărârii din 4 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

Prin decizia din 4 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Alexandr Stanev și s-a menținut hotărârea 4 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

La 5 octombrie 2018, Alexandr Stanev a declarat recurs împotriva deciziei din 4 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

La 27 noiembrie 2018, Alexandr Stanev a depus supliment la cererea de recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu remiterea cauzei la rejudicare în prima instanță sau emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea SRL „Kirsan-Invest” să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului, fiind reiterate argumentele de fapt și de drept expuse în instanța de apel, recurentul a invocat că decizia de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale.

În sensul dat, a indicat că la 4 octombrie 2018, în absența sa, instanța de apel a examinat cererea de acordare a asistenței juridice garantate de stat, aceasta fiind respinsă. Despre respingerea cererii nu a fost informat și, prin urmare, nu a avut posibilitatea de a încheia un contract de asistență juridică, fapt prin care i-a fost încălcat grav dreptul la apărare și la un proces echitabil.

Alexandr Stanev a relatat că contractul de împrumut a fost încheiat cu Andrei Dumbrava, el având doar calitatea de debitor ipotecar.

Astfel, SRL „Kirsan-Invest” urma să înainteze acțiune doar împotriva lui Andrei Dumbrava, prin care să solicite restituirea împrumutului, deoarece el nu a beneficiat de împrumut și nu poartă răspundere materială în baza unui contract de ipoteca, atunci când nu poartă răspundere pentru obligația de bază.

La fel, recurentul a invocat că a fost lipsit de dreptul la apărare deoarece nu a participat la ședințele de judecată în instanța de fond, fiind lipsit de dreptul de a înainta acțiune reconvențională privind nulitatea contractului de ipotecă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul constată că recursul împotriva deciziei din 4 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost declarat în termen, la 5 octombrie 2018.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Alexandr Stanev, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Alexandr Stanev.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Galina Stratulat

judecătorii

Victor Burduh

Dumitru Mardari